Reſpōdit pfectꝰ Uere modo per/
des dies tuos et iuſſit eū decollari
Saturninꝰ aūt et ſiſinnꝰ cum ſacri/
ficare nollent. diuerſis ſupplicījs af
fecti tandē decollati ſunt Filia aūt
dyocleciani noīe archemia cū a de
mone vexaret. clamabat in ea de
mon dicens Non exeā niſi Ciriacꝰ
dyaconꝰ veniat Unde ad eam ad
ductus ciriacus cum demoni impe
rabat reſpondit Si vis vt exeā da
mihi vas aliquod in quod intrem.
Reſponditqȝ ciriacus Ecce corpꝰ
meū ſi potes ingredere Cui demō
In vas tuū intrare non poſſuȝ qꝛ
vndiqȝ eſt ſignatum et clauſum ſed
ſi eījcis me ſcito qꝛ in babiloniā fa/
ciam te venire Et cum coactꝰ eriſ/
ſet Archemia clamauit dicēs ꝙ de
um quem predicat ciriacus videȝ
Cum ergo illam ciriacꝰ baptiſaſſet
et ex gratia Dyocletiani et ſerene
vxoris eius in domo quā ei dede/
rant ſecurus viueret. venit nuntius
a rege perſaꝝ ad dyocletianū ro/
gans vt ad ſe ciriacꝰ mitteret qꝛ fi
lia ſua a demone vexabat Ad pre/
ces ergo dyocletiani ciriacus cum
largo et ſmaragdo naui impoſitis
neceſſarījs in babiloniā letus iuit.
Cūqȝ ad puellam peruēiſſȝ demon
ꝑ os eius clamauit dicēs Fatiga
tus es ciriace Cui ciriacꝰ Non ſum
fatigatꝰ ſed vbiqȝ dei ↄſilio ⁊ auxi
lio gubernatꝰ Ait demon Tamen
ego ad quod volui te ꝑduxi Tunc
ciriacus dixit demoni Imperat ti/
bi Jhūs xp̄us vt exeas Et ſtatim
exiens demon dixit O nomen terri
bile qđ me coartat exire Et ſic ſana
tam puellam cum patre et matre ⁊
multis alījs baptiſauit Et cum ſibi
multa munera offerent recipe nolu
it ſed xlv. diebꝰ ibidē in pane et aq̄
ieiunās tandē romam redījt Poſt
duos aūt menſes dyocletianꝰ de/
functus eſt Cui maximianus ſucce
dens iratꝰ de ſorore ſua archemia
ciriacū ↄprehendit et nudum et ca
thenis ligatum ante currum ſuum
trahi iuſſit Iſte maximinianꝰ ꝓ tā
to pōt dici filius dyocletiani ꝙ ſi/
bi ſucceſſit et eius filiam habuit in
vxorem que valeriana nuncupata
eſt Deinde iuſſit carpaſio vicario
vt ip̄m cum ſocījs ſacrificare cōpel
leret. aut diuerſis ſupplicījs occide
ret Et cū picem ſuper caput eius li
quaſſet et in eculeo ſuſpendiſſet fec
ciriacū cū omnibꝰ ſuis ſocījs decol
lari circa annū dn̄i tricenteſimum.
Carpaſius autē cum domū ſancti
ciriaci impetraſſet ⁊ ad deriſioneȝ
xp̄ianorum in loco vbi ciriacꝰ bap
tiſabat ſe balnearet. et epulas cum
xix. ſocījs celebraret. ſubito omnes
mortui ſunt Et ex tunc clauſo bal/
neo gentiles xp̄ianos timere et ve
nerari ceperunt

De nomine

Laurentius dicit quaſi lau/
ream tenēs que eſt corona
de lauro facta. quia de huiuſmodi
olim ramis victores coronabātur
Hec aūt arbor eſt victorie oſtēſiua
continua viriditate amena. odore
grata. et efficacia virtuoſa Beatꝰ
ergo Laurentius dicit a lauro. q̄a
victoriam obtinuit in ſui paſſione.
Unde et confuſus Decius dixit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝓputo. quia iam victi sum⁹ Viridi
tatem habuit in cordis mūdicia et
puritate Vn̄ dixit Mea nox obscu
rum ⁊c. Odorem per memorie ꝑpe
tuitatē Vnde. Dispsit dedit pau
peribus iustitia ei⁹ ⁊c. Beat⁹ maxi
mus Quō nō hui⁹ ineternū manc
bit iusticia. quā et scō impleuit ope
⁊ martirio gloriosissimo consecra
uit. Efficatiam q̄ʒ habuit per ṽtu
osam predicatiōem per quā lucillū
ypolitū et romanū ad fidem ꝯuer
tit Hui⁹ āt arboris efficatia ē quia
calculum frangit. surditati subueīt
fulmē non metuit. sic laurenti⁹ fran
git cor durꝝ. spūalez reddit auditū
ꝓtegit a fulmine snie reproborum

¶ De sancto laurentio martire

Laurēti⁹ martir ⁊ leuita ge
nere hispan⁹ a beato sixto
romā deduct⁹ est Nā sicut
dicit magister ioħ. beleth. cū idem
beatus sixtus hispaniā ꝓfect⁹ eēt
duos iuuenes ibidē r̄piens scʒ lau
rentium ⁊ vincentiū eius cognatū
moꝝ honestate ꝯpositos ⁊ in ōni
actiōe preclaros secū romā addu
xit Quoꝝ alter scʒ laurenti⁹ secum
rome mansit Vincenti⁹ vero eius
cognatus in hispaniā rediȷ̄t ⁊ glo
rioso martirio vitam finiuit. Huic
autem positioni io. be. repugnat tē
pus martirij vtriusq̄ laurenti⁹ sub
decio. vincenti⁹ autē in iuuenili eta
te sub diocletiano ⁊ daciano pass⁹
est Sed inter decium ⁊ diocletianū
fluxerūt anni circiter. xl. ⁊ impato
res septem medij fuerūt. Vn̄ tunc
beatus vincentius non potuit iu
uenis extitisse Beat⁹ āt sixt⁹ sanctū
laurentiū suū archydiaconū ordi
nauit Eo tpe philippus impator
⁊ filius suus noie philipp⁹ fidē xpi
receperāt Et xpiani effecti ecclesiā
sublimaē plurimū intendebāt Iste
philippus fuit pm⁹ impator quem
origenes vt dicit ad fidez ꝯuertit
Licet alibi legatur ꝙ beat⁹ ponti⁹
eum conuerterit Regnauit aūt mil
lesimo anno ab vrbe ꝯdita vt mil
lesim⁹ rome annus christo potius
q̄ȝ ydolis dicaret. Qui q̄dem ān⁹
millesimus fuit a romanis cum in
genti ludorū ⁊ spectacłoꝝ appara
tu celebratus Erat āt philippo im
peratori miles quidā noie decius
marinis bellis industrius plurimū
⁊ famosus Cū āt ijsdē tpib⁹ gallia
rebellasset. ipator illuc deciū misit
vt rebellantē galliam romano im
perio subiugaret Missus deci⁹ pro
spere cuncta gerit ⁊ ad libitum po
titus victoria romam rediȷ̄t Audi
ens imperator eius aduentū eū al
ti⁹ honorificare voluit ⁊ eidē a ro
ma vsq̄ veronā obui⁹ iuit Sʒ qm̄
malorum mentes quo magis ho
norari se sentiunt. eo ampli⁹ in sup
bia intumescunt Deci⁹ in supbiam
elatus. imperiuz cepit ambire. et ꝺ
morte sui dn̄i tractare. Cum ergo
impator in stratu suo sub papiliōe
quiesceret. deci⁹ papilionē latenter
introiuit ⁊ dormientē dn̄m iugula
uit Exercitum autem qui cum ipe
ratore venerat ad se prece ⁊ p̄cio
munerib⁹ et ꝓmissis attraxit ⁊ ad
vrbem regiam gradu concito pro
perauit. Audiens hoc philipp⁹ mi
nor vehementer extimuit ⁊ totum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf